

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 872/2021
14.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини Спк. бр. 13/20 од 25.03.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-Спк-2/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини Спк. бр. 13/20 од 25.03.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-Спк-2/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини Спк. бр. 13/20 од 25.03.2021. године, на основу члана 317. став 1. ЗКП прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск. бр. 13/20 од 29.12.2020. године закључен између Основног јавног тужиоца у Јагодини и окривљеног АА, чији је бранилац адвокат Игор Петровић, те је окривљени оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. и 33. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у наведеном року исту не плати новчана казна ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом од окривљеног је одузета имовинска корист на основу члана 91. и 92. став 1. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе одређено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-Спк-2/21 од 03.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Јагодини Спк. бр. 13/20 од 25.03.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Петровић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Јагодини.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и исту образлаже наводима да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела и то у периоду од 01.01.2008. године до 18.11.2009. године, при чему је у периоду од 01.01.2008. године до 13.09.2009. године на снази био кривични закон који је за кривично дело из члана 225. став 4. у вези става 2. КЗ предвиђао казну затвора у распону од 6 месеци до 5 година, да би изменом закона у септембру 2009. године, запређена казна била повећана на распон од 1 до 8 година. По ставу одбране, како је реч о радњи извршења продуженог кривичног дела, која губи кривичноправну самосталност и не може се посматрати одвојено у смислу рачунања када наступа апсолутна застарелост кривичног гоњења, већ се рокови застарелости посматрају у односу на кривично дело као целину, те имајући у виду одредбу члана 5. КЗ која прописује да се на учиниоце кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, при чему се примењује закон који је најблажи за учиниоца, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, па како је у конкретном случају, закон измењен у току извршења кривичног дела, то је у конкретном случају, наступила апсолутна застарелост вођења поступка према окривљеном АА.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни осам, став два и страни три став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.